

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 14C/202/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1313221280
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Moravová
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1313221280.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Annou Moravovou, v právnej veci navrhovateľov: v 1. rade P. A., štátny občan SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom Na G. Č..X, J., v 2.rade W. A., štátna občianka SR, nar. XX.XX.XXXX, bytom Na G. Č..X, J., zast. Advokátska kancelária ANDRAŠOVIČ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Lermontovova 14, Bratislava, proti odporcovi: Ľ. I., nar. XX.XX.XXXX, štátny občan SR, zast. Advokátska kancelária Aequitas s.r.o., Dolná 19, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 398.327,03 eur s prísl., takto

rozhodol:

Súd návrh zamieťa.

Navrhovatelia v 1/ a 2/ rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť odporcovi náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 11.738,32 eur na účet právneho zástupcu odporcu, vedeného v peňažnom ústave Q. I., W..S., IBAN: SK XX XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX, K.: XXXXXXXX, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Vzájomným návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 5.8.2013, vylúčeným na samostatné konanie uznesením zo dňa 26.9.2013, č.k. Pk - 24C/195/2003-3, sa navrhovatelia v 1/ a 2/ rade (ďalej len „navrhovatelia“) domáhali voči odporcovi ako pristupujúcemu dlžníkovi na základe Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 30.7.2001, uzatvorenú medzi navrhovateľmi ako veriteľmi a odporcom ako dlžníkom v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka (OZ), zaplatenia 398.327,03 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 16,5 % ročne zo sumy 398.327,03 eur, odo dňa 2.8.2002 do zaplatenia (ak Okresný súd Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. Pk - 24C/195/2003 rozhodne, že odporca je výlučným vlastníkom nehnuteľností : druh pozemku, zastavané plochy a nádvoria o výmere 651 m², s parc. č. 3340; druh pozemku dom so súp. č. 1227 s parc. č. 3340, nachádzajúcich sa v katastrálnom území Pezinok, obec Pezinok, okres Pezinok, zapísané na LV č. 414). Vzájomný návrh odôvodnili tým, že dňa 30.7.2001, teda v ten istý deň, keď bola uzatvorená Dohoda o pristúpení k záväzku, uzatvorili navrhovatelia ako veritelia s p. Dušanom Ďurčom ako dlžníkom (ďalej len „dlžník“) písomnú zmluvu o pôžičke, podľa § 657 a nasl. OZ v sume 17.000.000,- Sk / 564.296,62 eur / s úrokom 0,37 % mesačne zo sumy 17.000.000,- Sk / 564.296,62 eur (čl. II a III Zmluvy o pôžičke), pričom pristupujúci dlžník - odporca, sa zaviazal splniť za dlžníka všetky splatné záväzky, vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke. Podľa čl. IV zmluvy o pôžičke sa zmluvné strany dohodli na spôsobe poskytnutia pôžičky, keď suma 10.520.000,- Sk bola dlžníkovi vyplatená v hotovosti a sumu 6.480.000,- Sk mal veriteľ zložiť do notárskej úschovy, pričom podľa čl. V zmluvy o pôžičke sa dlžník zaviazal vrátiť celú dlžnú sumu v šiestich splátkach s dátumom splatnosti od 1.10.2001 do 1.8.2002 s tým, že každá splátka obsahuje príslušný úrok za 2 mesiace a zostávajúca časť prípadne na istinu. V bode 4 čl. V zmluvy o pôžičke bolo dojednané, že dlžník je povinný zaplatiť úrok podľa čl. III Zmluvy za dobu 12 mesiacov bez ohľadu na to, či vráti sumu pôžičky podľa čl. II zmluvy. Dlžník v čl. VIII zmluvy bod 2 potvrdil prevzatie peňažnej sumy 11.520.000,- Sk (správne má byť 10.520.000,-

Sk) a zároveň súhlasil, aby notárska úschova podľa čl. IV písm. b) bola vydaná obchodnej spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s., IČO: 36 020 095. K dátumu podania návrhu bola v šiestich mesačných splátkach od 1.10.2001 do 1.8.2002 uhradená suma 5.760.000,- Sk a odporca ako prístupujúci dlžník neuhradil sumu 12.000.000,- Sk / 398.327,03 eur a preto sa navrhovatelia s odkazom na §§ 97, 451 ods. 1, 456, 457 a 458 ods. 1 a 2 O.s.p. voči nemu domáhali zaplata zvyšku splatnej pohľadávky.

Uznesením zo dňa 28.1.2014 súd konanie prerušil s odkazom na ust. § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., nakoľko v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. Pk - 24C/195/2003 sa rieši otázka platnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva v časti kúpnej zmluvy na predmetné nehnuteľnosti uzatvorenej medzi navrhovateľmi a odporcom, otázka ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v tomto konaní.

Dňa 25.4.2014 nadobudol právoplatnosť rozsudok tunajšieho súdu č.k. Pk - 24C/195/2003-485 zo dňa 17.10.2013, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave 6Co/18/2014-518 zo dňa 10.3.2014, ktorým súd určil, že vlastníkom nehnuteľností: pozemok parcela registra „C“ s parc. č. 3340, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, o výmere 651 m², stavba: rodinný dom so súp. č. 1227, stojaci na pozemku parcela registra „C“ s parc. č. 3340, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria, o výmere 651 m², nachádzajúce sa v katastrálnom území Pezinok, obec Pezinok, okres Pezinok, zapísané na LV č. 414 Okresným úradom Pezinok je odporca, pričom súd v konaní prejudiciálne posúdil zmluvu o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 30.7.2001 uzatvorenú medzi účastníkmi tohto konania za absolútne neplatnú, z dôvodu, že v čl. VI zmluva obsahuje tzv. prepadnú klauzulu a ako aj z dôvodu rozporu s dobrými mravmi.

Predmetné nehnuteľnosti slúžili na zabezpečenie vrátenia pôžičky a to vrátane jej nesplatennej časti vo výške 398.327,03 eur s príslušenstvom na základe čl. VI, podľa ktorého v prípade, že nebude dlžná suma uhradená včas, dôjde k zmene uvedenej zmluvy na kúpnu zmluvu s kúpnu cenou 8.342.680,- Sk, pričom právoplatnosťou rozsudku tunajšieho súdu zo dňa 17.10.2013 nastala situácia, že navrhovatelia zostali bez zabezpečenia vrátenia nesplatennej časti pôžičky s príslušenstvom a odporca sa zároveň stal vlastníkom predmetných nehnuteľností zabezpečujúcich vrátenie nesplatennej pôžičky, z dôvodu ktorého sa navrhovatelia domáhali podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 14.5.2014 nariadenia predbežného opatrenia.

Uznesením zo dňa 16.5.2014 súd nariadil predbežné opatrenie, ktorým odporcovi zakázal predať, darovať, zriadiť zabezpečovací prevod vlastníckeho práva, alebo uskutočniť prevod vlastníckeho práva; zaťažiť vecným bremenom v prospech tretej osoby; vložiť do základného imania obchodnej spoločnosti vo vzťahu k vyššie vyšpecifikovaným nehnuteľnostiam, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 22.8.2014 v spojení s uznesením odvolacieho súdu zo dňa 7.9.2014, ktorým odvolací súd uznesenie prvostupňového súdu potvrdil.

Vo vyjadrení k návrhu doručenom súdu dňa 19.8.2014 odporca prostredníctvom právneho zástupcu poukázal na skutočnosť, že pôžička poskytnutá na základe Zmluvy o pôžičke bola splatená v celom rozsahu a zároveň vzniesol námietku premlčania podľa §§ 100 a 101 OZ, nakoľko v zmysle zmluvy o pôžičke v znení Prílohy č.1 mal byť celý záväzok splatený najneskôr 2.8.2002 a právo na zaplata sa teda premlčalo uplynutím troch rokov, t.j. dňa 2.8.2005, pričom navrhovatelia si právo uplatnili až vzájomným návrhom zo dňa 5.8.2015. Ďalej uviedol, že nakoľko plnenie z neplatného právneho úkonu, zmluvy o pôžičke prijala osoba odlišná od odporcu, nie je tento v spore pasívne legitimovaný, keďže pasívnu legitimáciu má osoba, ktorá sa na úkor iného obohatila (§ 451 OZ) a vzhľadom na uvedené skutočnosti s dôrazom na vznesenú námietku premlčania žiadal, aby súd návrh o zaplata 398.327,03 eur z dôvodu bezdôvodného obohatenia zamietol a navrhovateľov zaviazal na zaplata trov konania v konaní úspešnému odporcovi.

Dňa 12.8.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie navrhovateľov v ktorom uviedli, že odporca je v konaní pasívne legitimovaný a to na základe pristúpenia odporcu k dlžníkovmu záväzku zo zmluvy o pôžičke, v spojení s nesplatením pôžičky v plnej výške, ako aj s poukazom na ustanovenia Dohody o započítaní, ktorú dlžník p. Ďurčo uzatvoril s odporcom dňa 8.9.2003 s konštatovaním zostatku nesplatennej časti pôžičky 12 mil. Sk bez úrokov a zároveň kompenzácie sumy 12 mil. Sk započítaním so súdnou pohľadávkou vo výške 15 mil. Sk s tým, že zostatok dlhu z pôžičky voči navrhovateľom ako veriteľom preberá odporca v tomto konaní, z čoho je zrejmé, že odporca je povinný uhradiť navrhovateľom zvyšnú

časť pôžičky, t.j. je pasívne vecne legitimovaný. Ďalej navrhovatelia uviedli, že písomnou dohodou o započítaní uzatvorenou medzi dlžníkom a odporcom došlo k písomnému uznaniu dlhu odporcom čo do dôvodu a výšky (§ 558 OZ) a v zmysle § 110 ods. 1 OZ teda začala odo dňa uznania dlhu (8.9.2003) plynúť nová 10-ročná premlčacia lehota, ktorá uplynula dňa 8.9.2013. Navrhovatelia ďalej opreli argumentáciu o „vykonanie práva“, keď zápisom vlastníckeho práva navrhovateľov k predmetným nehnuteľnostiam do katastra nehnuteľností, došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby, ktorá začala plynúť opätovne právoplatnosťou rozhodnutia o vyhlásení neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, t.j. až od 25.4.2014, keď sa navrhovatelia mohli opätovne domáhať vrátenia nesplatennej časti pôžičky. Navrhovatelia poukázali na povinnosť vrátenia si plnení z bezdôvodného obohatenia, keď navrhovatelia boli povinný vrátiť odporcovi sporné nehnuteľnosti a teda aj odporca je povinný vrátiť navrhovateľom kúpnu cenu z Kúpnej zmluvy vo výške 8.342.680 Sk / 276.926,24 eur, pričom o neplatnosti kúpnej zmluvy sa odporcovia dozvedeli až dňa 25.4.2014. Nakoniec navrhovatelia uviedli, že bez ohľadu na vyššie uvedené výkon práva odporcu na uplatnenie námietky premlčania považujú za šikanózný a v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 OZ), nakoľko popiera princíp a funkciu inštitútu premlčania a zasahuje do práv a oprávnených záujmov navrhovateľov, z dôvodov ktorých trvajú na pôvodnom návrhu.

Vo vyjadrení doručenom tunajšiemu súdu dňa 9.9.2015 odporca prostredníctvom právneho zástupcu v reakcii na podanie navrhovateľov zo dňa 7.8.2015 uviedol, že námietka nedostatku pasívnej vecnej legitimácie smerovala k „alternácii“ právneho titulu, na základe ktorého sa navrhovatelia domáhali bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu, ktorým je kúpna zmluva, ktorá vznikla zmenou Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva v dôsledku splnenia odkladacej podmienky v zmysle čl. VI. Ods. 1 Zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, pričom neplatné je dojednanie predstavujúce odkladaciu podmienku, právne účinky úkonu nikdy nenastanú, teda právny úkon sa nestane takou právnou skutočnosťou, ktorá relevantným spôsobom zasiahne do právnych vzťahov účastníkov. Pojmovovo však nemožno hovoriť o tom, že takýto právny úkon je neplatný, preto sa nemožno ani domáhať akýchkoľvek nárokov z neplatného právneho úkonu, akými je napríklad nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia. Odporca ďalej uvádza, že nakoľko medzi účastníkmi nikdy nevznikla povinnosť navzájom si plniť, nemožno uplatniť ani § 107 ods. 3 OZ, v zmysle ktorého ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinný navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by druhý účastník mohol premlčanie namietat. V súvislosti s namietaným písomným uznaním dlhu odporca uvádza, že uznanie dlhu v zmysle ustanovenia § 558 OZ predstavuje jednostranne zaväzujúcu bezodplatnú konsenzuálnu zmluvu, ktorá vznikne na základe jednostranného právneho úkonu dlžníka adresovaného veriteľovi, ktorým dlžník dáva najavo, že svoj záväzok uznáva a veriteľ toto uznanie dlhu akceptuje, pričom dohoda medzi dlžníkom a odporcom nie je jednostranným právnym úkonom adresovaným veriteľovi a preto nejde o platné uznanie dlhu s ktorým by bolo možné spájať plynutie novej desaťročnej premlčacej lehoty. K argumentácii navrhovateľov „o vykonaní práva“ odporca uviedol, že zmluva o zabezpečovacom prevode práva je akcesorickým záväzkom k hlavnému záväzku a výkon práv z akcesorického záväzku nemožno považovať za výkon práv z hlavného záväzku. Ak by tomu tak nebolo, došlo by k výkonu práv zo zmluvy o pôžičke už samotným zabezpečovacím prevodom vlastníckeho práva. V súvislosti s argumentáciou navrhovateľov, že sa nemohli domáhať vrátenia pôžičky do právoplatného rozhodnutia o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, kde sa prejudiciálne riešila aj otázka platnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva odporca uviedol, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam navrhovatelia nadobudli na základe neplatnej zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, čo však nie je v rozpore s ich právom domáhať sa vrátenia pôžičky, čo navrhovatelia v premlčacej lehote neurobili, pričom skutočnosť že tak navrhovatelia nekonali, nebola zapríčinená konaním / nekonaním odporcu. V súvislosti s tvrdením navrhovateľov, že námietka premlčania je v rozpore s dobrými mravmi odporca uviedol, že nespôsobil nemožnosť výkonu práva na vrátenie pôžičky, teda tu absentuje úmysel poškodiť druhého účastníka a tak nemôže byť námietka premlčania ktorou odporca uplatňuje svoje právo považovaná za námietku premlčania rozpornú z dobrými mravmi. Rovnako nemožno hovoriť o výkone práva v rozpore s dobrými mravmi, keďže odporca si právo na vznesenie námietky premlčania nemohol uplatniť pred tým, než sa začalo konanie vo veci nároku navrhovateľov na vrátenie pôžičky a odporca si od navrhovateľov nijaké peniaze nepožičal, preto nemožno tvrdiť že by sa bol v rozpore s dobrými mravmi obohatil na úkor navrhovateľov. S ohľadom na uvedenú argumentáciu odporca žiadal súd, aby návrh zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 3.5.2016, na ktoré predvolal účastníkov konania. Navrhovateľom bolo účinne doručené predvolanie na pojednávanie dňa 30.3.2016, pojednávania sa

zúčastnil právny zástupca navrhovateľov a navrhovateľ v 2/ rade. Odporcovi bolo účinne doručené predvolanie na pojednávanie dňa 29.3.2016, pojednávania sa zúčastnil právny zástupca odporcu. Súd za splnenia podmienok podľa ust. § 101 ods. 2 O.s.p. môže pojednávať v neprítomnosti účastníka, ktorý bol riadne predvolaný a nedostavil sa na pojednávanie ani nepožiadal o odročenie z dôležitého dôvodu. V danej veci neprítomnosť odporcu a navrhovateľa v 1/ rade nie je prekážkou tomu, aby súd mohol pojednávať a rozhodnúť na základe doposiaľ predložených listinných dôkazov. Súd vykonal vo veci dokazovanie prednesom právnych zástupcov účastníkov, oboznámením sa so vzájomným návrhom vylúčeným na samostatné konanie uznesením zo dňa 26.9.2013, s vyjadreniami účastníkov a s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise, a to: so Zmluvou o pôžičke uzavretej podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka v platnom znení zo dňa 30.7.2001 a prílohou č. 1 k Zmluve o pôžičke „Splátkový kalendár“, Dohodou o pristúpení k záväzku uzavretú v zmysle § 533 Občianskeho zákonníka zo dňa 30.7.2001, Dohodou o započítaní a vyrovnaní pohľadávky zo dňa 8.9.2003, ako aj ostatným spisovým materiálom, pričom zistil nasledovný skutkový stav.

Z prednesu právneho zástupcu navrhovateľov vyplýva, že navrhovatelia trvajú na svojom návrhu v celom rozsahu, nakoľko majú za to, že samotná dohoda o započítaní uzavretá medzi dlžníkom a odporcom predstavuje uznanie dlhu, s tým, že napĺňa všetky jeho znaky (§ 34 OZ a nasl.), s ohľadom na skutočnosť ktorú začala plynúť 10-ročná premlčacia doba, ktorá uplynula 8.9.2013, pričom návrh navrhovateľov bol podaný dňa 5.8.2013. Ďalej uviedol, že zápisom vlastníckeho práva navrhovateľov k nehnuteľnostiam, t.j. výkonom práva na vrátenie pôžičky došlo k prerušeniu plynutia premlčacej lehoty na uplatnenie predmetného práva a preto sa navrhovatelia mohli opätovne domáhať splatenej nesplatennej časti pôžičky až po právoplatnosti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.3.2014 a teda až od 25.4.2014. Rovnako opakovane vzniesol námietku premlčania v rozpore s dobrými mravmi, ktorý spočíval v tom, že odporca získal neoprávnenú výhodu tým, že nebola vrátená pôžička a zároveň sa stal vlastníkom predmetnej nehnuteľnosti. Zároveň poukázal na to, že navrhovatelia už boli úspešní v konaniach vedených pod sp. zn. 14C/104/2003 a pod sp. zn. PK-241/195/2003 a využili všetky prostriedky na svoju obranu a predtým dňa 15.4.2003 adresovali dlžníkovi, ako aj odporcovi výzvu na vrátenie pôžičky a následne odporca aj dlžník pred notárom podpísali čestné vyhlásenie súhlasili s tým, aby sa navrhovatelia stali vlastníckymi predmetných nehnuteľností a preto súhlasili aby sa takýmto spôsobom uspokojila pohľadávka navrhovateľov.

Z prednesu právneho zástupcu odporcu vyplýva, že žiada súd, aby návrh v celom rozsahu zamietol z dôvodov zhrnutých v doterajších písomných vyjadreniach odporcu. Dôvody zamietnutia žaloby vidí v tom, že Dohodu o započítaní pohľadávky medzi dlžníkom a odporcom nemožno považovať za uznávací prejav (uznanie dlhu) voči navrhovateľovi. Právne úkony zabezpečovacieho charakteru a nimi súvisiace právne konania sú nulitné (vždy nimi boli) nakoľko absolútna neplatnosť právnych úkonov postihuje právne úkony od ich počiatku, pričom je nerozhodné, kedy bola absolútna neplatnosť konštatovaná súdom. Rovnako popieral, že navrhovatelia sa správali obozretne, nakoľko už od okamihu vzniku súdneho sporu, keď bola spochybnená kúpna zmluva mohli predpokladať, že protistrana bude v spore úspešná avšak bezdôvodne sa spoliehali na úspech v spore. Odporca nebránil navrhovateľom aby sa domáhali zaplatenia pôžičky o čom svedčí aj skutočnosť, že návrh na zaplatenie pôžičky podali ešte v roku 2013, t.j. pred rozhodnutím súdu o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Z uvedených dôvodov žiadal, aby súd odporcovi priznal náhradu trov konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia.

Zo Zmluvy o pôžičke uzavretej podľa § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka v platnom znení zo dňa 30.7.2001 a prílohy č. 1 k Zmluve „Splátkový kalendár“ súd zistil, že táto bola uzavretá medzi navrhovateľmi ako veriteľmi a p. Dušanom Ďurčom ako dlžníkom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie pôžičky v sume 17.000.000,- Sk (čl. II). Dlžník podpisom predmetnej zmluvy potvrdil prevzatie peňažnej sumy 11.520.000,- Sk, súhlasil, aby notárska úschova podľa čl. IV písm. b) vo výške 6.480.000,- Sk bola vydaná obchodnej spoločnosti CAPITAL INVEST, o.c.p., a.s. a zároveň sa zaviazal vrátiť sumu uvedenú v čl. II (17.000.000,- Sk) v šiestich splátkach, podľa splátkového kalendára dohodnutého v prílohe č. 1 k Zmluve o pôžičke, s dátumom splatnosti od 1.10.2001 do 1.8.2002 .

Z Dohody o pristúpení k záväzku uzatvorenej medzi navrhovateľmi ako veriteľmi a odporcom ako dlžníkom dňa 30.7.2001 súd zistil, že pristupujúci dlžník - odporca, sa dňom podpísania zmluvy zaväzuje splniť za dlžníka všetky splatné záväzky vyplývajúce zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 30.7.2001 uzatvorenej medzi navrhovateľmi a dlžníkom.

Z Dohody o započítaní a vyrovnaní pohľadávky uzatvorenej medzi dlžníkom a odporcom ako nepriamym veriteľom - dlžníkom zo dňa 8.9.2003 vyplynulo, že zmluvné strany uzatvorili dohodu v zmysle § 580 OZ a rozhodli sa tak vyporiadať dlh p. Dušana Ďurču vzniknutý na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 30.7.2001, nakoľko poskytnutá pôžička nebola riadne a včas zo strany dlžníka splnená. Odporca sa na požiadavku dlžníka stal ručiteľom pohľadávky, bola podpísaná zmluva o zabezpečovacom prevode práva (§ 553 OZ) a dohoda o pristúpení k záväzku. Veritelia si uplatnili plnenie u odporcu, ktorý v zmysle splátkového kalendára od 1.10.2001 do 1.8.2002 (v šiestich splátkach) postupne zaplatil dlh v celkovej výške 4.800.000,- Sk. Splátky boli zaplatené k rukám navrhovateľa v 1/ rade a poskytol ich v celom objeme dlžník. Okrem toho odporca uhradil 2 mil. v hotovosti, ktoré prijal od dlžníka na úhradu úrokov. Zvyšná čiastka vo výške 12 mil. Sk bola odporcovi uhradená ako kompenzačná náhrada voči vyrovnaniu dlhu v postúpení súdnych pohľadávok voči spoločnostiam Poštová banka a.s. a Pastirikovci. Dlžník započítal uvedené pohľadávky voči plneniu za dlh z poskytnutej pôžičky a odporca započítanie prijal. Započítanie bolo platné podpisom dohody dňa 8.9.2003.

Predmetom konania je poskytnutie plnenia vyplývajúceho z Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 30.7.2001 uzavretú medzi navrhovateľmi ako veriteľmi a odporcom ako dlžníkom, ktorou sa odporca ako pristupujúci dlžník zaviazal splniť za dlžníka všetky splatné záväzky vyplývajúce zo Zmluvy o pôžičke zo dňa 30.7.2001 uzatvorenej medzi navrhovateľmi ako veriteľmi a p. Dušanom Ďurčom ako dlžníkom.

Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 3 ods. 1 OZ, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 OZ, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 107 ods. 1 až 3 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. Ak sú účastníci neplatnej alebo zrušenej zmluvy povinní navzájom si vrátiť všetko, čo podľa nej dostali, prihliadne súd na námietku premlčania len vtedy, ak by aj druhý účastník mohol premlčanie namietat.

Podľa § § 110 ods. 1 OZ, ak bolo právo priznané právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď sa malo podľa rozhodnutia plniť. Ak právo dlžník písomne uznal čo do dôvodu i výšky, premlčuje sa za desať rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo; ak bola však v uznaní uvedená lehota na plnenie, plynie premlčacia doba od uplynutia tejto lehoty.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 534 OZ, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne.

Podľa § 558 OZ, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Z vykonaného dokazovania mal súd za nesporne preukázané, že dňa 30.7.2001 bola medzi navrhovateľmi ako veriteľmi a dlžníkom uzatvorená v zmysle § 657 a nasl. Občianskeho zákonníka Zmluva o pôžičke, predmetom ktorej bolo poskytnutie pôžičky v sume 17.000.000,- Sk a že odporca sa na základe Dohody o pristúpení k záväzku zo dňa 30.7.2001 zaväzuje navrhovateľom ako pristupujúci dlžník, dňom podpísania predmetnej dohody, za dlžníka zaplatiť všetky splatné pohľadávky vyplývajúce zo zmluvy o pôžičke, pričom podľa Dohody o započítaní a vyrovnaní pohľadávok uzatvorenej medzi dlžníkom a odporcom ako nepriamym dlžníkom - veriteľom, bolo výška splatnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o pôžičke 12.000.000,- Sk bez úrokov a k dátumu splatnosti 6. splátky, t.j. dňa 1.8.2002.

Navrhovatelia v podaní doručenom súdu dňa 12.8.2015 uviedli, že odporca v Dohode o započítaní dlhu uznal dlh navrhovateľov dňa 8.9.2003, t.j. že právo navrhovateľov a vrátenie pôžičky zo Zmluvy o pôžičke vzniklo, existuje a zaviazal sa k jeho uspokojeniu, od skutočnosti ktorej odvodzujú plynutie novej, desaťročnej premlčacej doby (§ 110 ods. 1 veta druhá OZ).

Podľa cit. ust. § 558 OZ, uznanie dlhu ako jednostranný úkon dlžníka adresovaný veriteľovi zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v čase uznania dlhu dlh existoval. Tento právny úkon okrem všeobecných náležitostí pre právne úkony (§ 34 OZ a nasl.) musí mať písomnú formu, musí byť z neho zrejma kauza vzniku pohľadávky, presne určená výška pohľadávky a prísľub dlžníka tento dlh zaplatiť. Hoci by aj dohoda o započítaní pohľadávok spĺňala všetky náležitosti uznávacieho prejavu, ale nie je adresovaná veriteľovi, nemožno takýto úkon dlžníka (odporcu) považovať za uznávací prejav.

Podľa cit. ust. § 534 OZ, dohoda medzi dlžníkom a treťou osobou nespôsobuje zmenu v subjektoch ani v obsahu pôvodného záväzku. Ten kto sa dlžníkovi zaviazal splniť jeho záväzok voči veriteľovi, nevstupuje do trvajúceho záväzkového vzťahu medzi veriteľom a dlžníkom, a to ani namiesto dlžníka, ani popri ňom. Dohodou sa zakladá nový, samostatný záväzkový právny vzťah iba medzi dlžníkom a treťou osobou (odporcom), čo pôvodný záväzok nemôže ovplyvniť.

Ak sa teda odporca zaviazal splniť záväzok za dlžníka veriteľov / navrhovateľov, a neurobil tak, je za splnenie záväzku zodpovedný iba dlžníkovi. Veriteľ takéto právo nemá, pretože o dohode sa nemusí ani dozvedieť a jeho súhlas sa na uzavretie dohody ani nevyžaduje.

Na základe uvedeného nemožno považovať dohodu zo dňa 8.9.2003 za uznávací prejav odporcu a preto nedošlo ani k predĺženiu všeobecnej premlčacej doby.

Ďalším z dôvodov na základe ktorého navrhovatelia navrhujú zaplatenie sumy 398.327,03eur s príslušenstvom, je bezdôvodné obohatenie odporcu vyplývajúce z neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, s neplatnosťou ktorej sa súd prejudiciálne vypořiadal v rozsudku zo dňa 17.10.2013, potvrdený rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 10.3.2014, ktorým určil, že odporca je výlučným vlastníkom predmetných nehnuteľností. Ak teda navrhovatelia boli povinní vrátiť odporcovi do jeho vlastníctva sporné nehnuteľnosti, odporca je zároveň povinný vrátiť navrhovateľom kúpnu cenu z kúpnej zmluvy vo výške 276.926,24 eur, pričom navrhovatelia sa o neplatnosti kúpnej zmluvy dozvedeli až právoplatnosťou rozhodnutia o určení vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, t.j. dňa 25.4.2014 a preto neuplynula ani premlčacia doba v zmysle § 107 ods. 1 OZ. Súd má vo vzťahu k takejto argumentácii navrhovateľov za to, že predmetom konania nie je vydanie bezdôvodného obohatia vzniknutého z neplatnosti kúpnej zmluvy, ale zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, titulom bezdôvodného obohatenia voči odporcovi, ktorý ako pristupujúci dlžník k záväzkom pôvodného dlžníka zo zmluvy o pôžičke je povinný dlh splatiť. Navrhovatelia nežiadali o zmenu návrhu a aj v podaní zo dňa 12.8.2015 naďalej žiadajú o zaplatenie 398.327,03eur s príslušenstvom, a nie o zaplatenie 276.926,24 eur s príslušenstvom, suma ktorá by zodpovedala bezdôvodnému obohateniu z neplatnej zmluvy o zabezpečovacom prevode práva a teda aj kúpnej zmluvy. Avšak bez ohľadu na to, že vrátenie bezdôvodného obohatenia titulom neplatnosti kúpnej zmluvy nie je predmetom tohto konania, súd uvádza nasledovné:

Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu alebo na základe určitej právnej skutočnosti (podľa zákonom definovaného pojmu bezdôvodného obohatenia). Zväzkový právny vzťah bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia určitých (zákonných) predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane obohateného, protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmom určitej osoby, napokon, že nejde o prípad, kedy Občiansky zákonník napriek majetkovému prospachu bezdôvodné obohatenie výslovne vylučuje. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané.

Ak ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením z neplatného právneho úkonu (§ 451 ods. 2 OZ), je potrebné rozlišovať prípady relatívnej neplatnosti a absolútnej neplatnosti právneho úkonu. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého vzniku tohto právneho úkonu (nie až dňom právoplatnosti rozhodnutia o jeho neplatnosti, teda „ex tunc“) teda odo dňa uzatvorenia zmluvy o zabezpečovacom prevode práva zo dňa 30.7.2001, na základe ktorej nemohli navrhovatelia previesť vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam, lebo „nemo ad alium plus iuris transfere potest, quam ipse habet“-„nikto nemôže na druhého previesť viac práv než má sám“, pričom subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal, pričom najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo; dôkazné bremeno zaťažuje navrhovateľov (§ 107 ods. 1 a 2 OZ). Na dôkazok súd dodáva, že aj v prípade, že by sa navrhovateľom podarilo uniesť dôkazné bremeno a preukázať úmyselné bezdôvodné obohatenie odporcu, v zmysle uvedeného by súd musel prihliadnuť na námietku premlčania, nakoľko odo dňa uzatvorenia zmluvy o zabezpečovacom prevode práva už uplynulo viac ako 10 rokov.

Ustanovenie § 107 ods. 3 OZ nemožno aplikovať na každý prípad vznesenia námietky premlčania a v predmetnej veci neobstojí ani argumentácia navrhovateľov, že odporca by mohol namietať premlčanie iba v tom prípade, ak by premlčanie mohli namietať aj navrhovatelia a nakoľko sa vlastnícke právo odporcu k predmetným nehnuteľnostiam nepremičuje, navrhovatelia by premlčanie práva na vydanie nehnuteľností namietať nemohli, čo má za následok, že súd by na námietku premlčania zo strany odporcu nemal prihliadať, pričom navrhovatelia vychádzajú z toho, že predmetom sporu je vydanie bezdôvodného obohatenia na základe neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva a teda aj kúpnej zmluvy. Súd má za to, čo už uviedol vyššie a teda, že predmetom sporu je zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom, titulom bezdôvodného obohatenia voči odporcovi, ktorý ako prístupujúci dlžník k záväzku pôvodného dlžníka zo zmluvy o pôžičke je povinný dlh splatiť, tak ako to navrhovatelia uvádzajú v návrhu neskorších vyjadreniach, avšak napriek uvedenému súd považuje za dôležité zdôrazniť, že pri vzájomných „synalagmatických“ právach na vydanie bezdôvodné obohatenia z neplatnej alebo zrušenej zmluvy súd na námietku premlčania prihliadne len vtedy ak ide o vzájomnú reštitučnú povinnosť (§ 457 OZ). Nakoľko však navrhovatelia kúpnu cenu z neplatnej zmluvy odporcovi nezaplatili, ale len nadobudli predmetné nehnuteľnosti za cenu nižšiu ako je ich trhovacia cena z dôvodu nesplnenia záväzku odporcu vyplývajúceho z Dohody o pristúpení záväzku, čo bol aj jeden z dôvodov neplatnosti zmluvy o zabezpečovacom prevode práva, nemožno ani aplikovať ust. § 107 ods. 3 OZ, ktorý je vo vzťahu komplementarity (podporné, nie vylučujúce ust. k § 100 ods. 1 OZ) a preto ak sa v predmetnej veci odporca ako dlžník premlčania dovoľá, premlčané právo nemožno navrhovateľom ako veriteľom priznať.

Neobstojí ani argumentácia, že ak by aj tvrdenie navrhovateľov bolo v súlade so zákonom z formálneho hľadiska, išlo by o výraz zneužitia tohto subjektívneho práva odporcu, nakoľko dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní (§ 100 ods. 1 OZ), nemožno bez ďalšieho považovať za konanie ktoré je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 OZ.

Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práv a im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom stanovená

premlčacia doba a oprávnená osoba svoje v nej stanoveným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať na súde svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k rýchlemu vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov na zistenie napr. výšky bezdôvodného obohatenia, škody a podobne (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.2.2012, č.k. 1 Cdo 43/2010).

Vo všeobecnosti teda nie je vylúčené, aby vznesenie námietky premlčania odporcom bolo považované za konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, pretože výkon žiadneho práva nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. V rozpore s dobrými mravmi môže byť len taký výkon práva účastníkom v občianskom súdnom konaní, ktorý je výrazom zneužitia práva na úkor druhého účastníka konania, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak by v danom prípade navrhovateľa uplynutie premlčacej doby nezavinili a priznanie účinkov premlčania by bolo voči nim neprímerane tvrdým postihom, pričom je tiež relevantné, či v konaní boli preukázané také dôvody a okolnosti prípadu, pre ktoré by mala byť námietka premlčania v rozpore s dobrými mravmi (II. ÚS 176/2011). V danom prípade má súd za to, že odporca nespôsobil nemožnosť uplatnenia si práva navrhovateľov na vrátenie nesplatennej časti pôžičky vo výške žalovanej sumy, a neboli v konaní preukázané dôvody, pre ktoré by mala byť námietka premlčania zo strany odporcu v rozpore s dobrými mravmi, pričom samotná dôvodnosť vznesenej námietky premlčania rozpor s dobrými mravmi nezakladá. Súd má za to, že ak by uplynutie premlčacej doby v danom prípade a bez ďalšieho považoval za konanie ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, znamenalo by to neodôvodnené zhojenie plynutia premlčacej doby a popretie jednej zo základných zásad súkromného práva, že právo patrí bdelym - vigilantibus iura scripta sunt. Súd má v zmysle uvedeného za to, že navrhovatelia, ktorí sa dovolávajú rozporu námietky premlčania s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ, nepostupovali s dostatočnou mierou starostlivosti v súlade so zásadou bdelosti, ktorá predpokladá, že každý zodpovedá za náležitú mieru predvídavosti nielen pri vzniku právneho vzťahu, ale aj pri uplatňovaní svojich práv a výkone svojich práv a povinností z neho vyplývajúcich.

Na základe vyššie uvedeného súd rozhodol tak, ako sa uvádza vo výroku tohto rozsudku a vzájomný návrh navrhovateľov vylúčený na samostatné konanie uznesením zo dňa 26.9.2013 zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p., a v konaní úspešnému odporcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia vo výške 11.738,32 eur. Trovy právneho zastúpenia boli vyčíslené podaním doručeným súdu dňa 4.5.2016 v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. v platnom znení, vždy ku dňu vykonania toho ktorého úkonu. Trovy právneho zastúpenia pozostávajú z siedmich (7) úkonov právnej služby. Základnú sadzbu tarifnej odmeny súd určil podľa § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky na sumu 1.223,33 eur, vychádzajúc z hodnoty sporu 398.327,03 eur. Súd priznal odporcovi náhradu trov konania za nasledujúce úkony právnej služby:

Dátum Uplatnený úkon právnej služby V sume (EUR) Režijný paušál (EUR) Trovy celkom (EUR)
1 31.07.2014 Príprava a prevzatie právneho zastúpenia (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. a/ Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) v platnom znení účinnom od 01.07.2013 1.223,33 8,04 1.231,37
2 18.08.2014 Písomné podanie na súd vo veci samej -vyjadrenie vo veci samej (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) v platnom znení účinnom od 01.07.2013 1.223,33 8,04 1.231,37
3 07.04.2015 Účasť na pojednávaní -1/1 úkon(§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) v platnom znení účinnom od 01.07.2013 1.223,33 8,39 1.231,72
4 08.09.2015 Písomné podanie na súd vo veci samej -vyjadrenie vo veci samej (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) v platnom znení účinnom od 01.07.2013 1.223,33 8,39 1.231,72

5 10.11.2015 Účasť na pojednávaní -1/1 úkon(§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) v platnom znení účinnom od 01.07.2013 1.223,33 8,39 1.231,72

6 29.04.2016 Písomné podanie na súd vo veci samej -vyjadrenie vo veci samej (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. c/, Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) v platnom znení účinnom od 01.07.2013 1.223,33 8,58 1.231,91

7 03.05.2016 Účasť na pojednávaní -1/1 úkon (§ 10 ods. 1, § 13a ods. 1 písm. d/, Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) v platnom znení účinnom od 01.07.2013 1.223,33 8,58 1.231,91

8.563,31 58,41 8.621,72

SPOLU (bez DPH) 8.621,72

Súd priznal odporcovi uplatnené cestovné náklady spojené s cestou na pojednávanie z Banskej Bystrice - do Bratislavy, vzdialenosť 424 km (tam aj späť), použité osobné motorové vozidlo Audi Q7, EČV: BB 178 DH, s priemernou spotrebou 11,10L nafty na 100 km, uvedené údaje mal súd za preukázané z osvedčenia o evidencii, cena PHL v EUR/ 1 L : 1,190 eur (pojednávanie dňa 7.4.2015) / 1,101 eur (pojednávanie dňa 10.11.2015), 1,014 eur (pojednávanie dňa 3.5.2016), sadzba na km 0,183 Eur, t.j. 133,59 + 129,39 + 125,29 eur, t.j. 388,27 eur.

(§ 15 písm. a/ Vyhl.č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov v spojení so Zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách)

Súd priznal navrhovateľom náhradu za stratu času, spojenú s cestou na pojednávanie z Banskej Bystrice - do Bratislavy a späť:

Na pojednávanie uskutočnené dňa 7.4.2015:

- 1/60 výpočtového základu v roku 2015=13,98 eur x 9 začaté polhodiny= 125,82 eur + 20 % DPH, t.j. 150,98 eur

Na pojednávanie uskutočnené dňa 10.11.2015:

- 1/60 výpočtového základu v roku 2015=13,98 eur x 9 začaté polhodiny= 125,82 eur + 20 % DPH, t.j. 150,98 eur

Na pojednávanie uskutočnené dňa 3.5.2016:

- 1/60 výpočtového základu v roku 2015=14,30 eur x 9 začaté polhodiny= 128,70 eur + 20 % DPH, t.j. 154,44 eur

(§ 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z.)

Trovy právneho zastúpenia 8.621,72 eur

cestovné náklady 388,27 eur

náhrada za stratu času 456,40 eur

Trovy právneho zastúpenia bez DPH: 9.466,39 eur

TROVY PRÁVNEHO ZASTÚPENIA (vrátane 20 % DPH) 11.738,32 eur

Súd navrhovateľom nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnej služby zo dňa 27.01.2016, nakoľko sa nejednalo o písomné podanie vo veci samej (§ 13a ods. 1 písm. c/ Vyhl. č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v platnom znení účinnom od 01.07.2013), ale ako zo samotného označenia a obsahu podania vyplýva - „žiadosť o zaslanie vyjadrenia navrhovateľov“.

Súd navrhovateľom rovnako nepriznal náhradu za stratu času a cestovné náhrady za prvú poradu s klientom v Bratislave dňa 31.7.2014, nakoľko vo vyčíslení trov právneho zastúpenia doručeným súdu dňa 4.5.2016 nebolo nijakým spôsobom preukázané, že prvá porada s klientom sa konala v Bratislave.

Podľa ust. § 149 ods. 1 O.s.p. ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi. Súd preto uložil navrhovateľom povinnosť zaplatiť odporcovi náhradu trov konania ako trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu navrhovateľov vedený v UniCredit Bank Slovakia a.s., číslo účtu v tvare IBAN: SK 74 1111 0000 0013 4077 7013, VS: 2512014.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch rovnopisoch na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom Okresného súdu Bratislava III..

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 a nasl. O. s. p.).